Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

17 декември 2020 година*

„Преюдициално запитване — Обща селскостопанска политика — Регламент (ЕС) № 1307/2013 — Правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане — Схема за основно плащане — Член 24, параграф 2, първо изречение — Понятие за хектар, отговарящ на условията за подпомагане, с който разполага земеделският стопани — Неправомерно използване на съответната площ от трето лице — Член 32, параграф 2, буква б), подточка ii) — Искане за активиране на права на плащане за залесена площ — Понятие за площ, която през 2008 г. е дала право на плащане — Схема за единно плащане или схема за единно плащане на площ“

По дело C-216/19

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Verwaltungsgericht Berlin (Административен съд Берлин, Германия) с акт от 28 февруари 2019 г., постъпил в Съда на 11 март 2019 г., в рамките на производство по дело

WQ

срещу

Land Berlin,

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: L. Bay Larsen (докладчик), председател на състава, C. Toader и M. Safjan, съдии,

генерален адвокат: P. Pikamäe,

секретар: M. Krausenböck, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 юни 2020 г.,

като има предвид становищата, представени:

– за WQ, от самия него,

– за германското правителство, от J. Möller и D. Klebs, в качеството на представители,

– за испанското правителство, от S. Centeno Huerta, J. Ruiz Sánchez и A. Rubio González, в качеството на представители,

– за френското правителство, от C. Mosser, в качеството на представител,

* Език на производството: немски.

– за нидерландското правителство, от M. K. Bulterman, J. Langer и J. M. Hoogveld, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от B. Hofstötter и A. Sauka, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване е относно тълкуването на Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 608 и поправка в ОВ L 130, 2016 г., стр. 8).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между WQ и Land Berlin (Провинция Берлин, Германия) по повод на правилата, приложими при наличие на повторно подадено искане за разпределяне на права на плащане за една и съща площ, отговаряща на условията за подпомагане на селското стопанство, предвидено в рамките на схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика (ОСП), както и по повод на правилата, приложими за понятието „хектар, отговарящ на условията за подпомагане“, за целите на разпределянето на права на плащане за залесена площ.

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 1257/1999

3 Член 31, параграф 1, първа алинея от Регламент (ЕО) № 1257/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) (ОВ L 160, 1999 г., стр. 80; Специално издание на български език, глава 3, том 28, стр. 134) гласи:

„Подпомагане се предоставя за залесяване на селскостопански земи, при условие че насажденията са адаптирани към местните условия и са съвместими с околната среда“.

Регламент (ЕО) № 1782/2003

4 Член 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177) гласи:

„За целите на настоящия регламент се прилагат следните дефиниции:

„земеделски производител“ е физическо или юридическо лице, или група физически или юридически лица, независимо какъв статут се предоставя на тази група и на нейните членове от националното законодателство, чието стопанство се намира на територията на [Европейската общност], както е посочено в член [299 ЕО] и който упражнява селскостопанска дейност“.

5 Член 22 от този регламент е озаглавен „Молби за помощи“, включен е в озаглавения „Общи разпоредби“ дял II от Регламента и предвижда:

„1. Всяка година земеделският производител подава молба за преки плащания, обект на интегрираната система, като посочва при необходимост:

– всички обработваеми парцели в стопанството,

[…]

– броя и размера на правата на плащания,

– всякаква друга информация, определена в настоящия регламент или от въпросната държава членка.

2. Всяка държава членка може да реши молбата за помощи да съдържа само промените по отношение на молбата, подадена предишната година. Държавата членка разпределя предварително отпечатани формуляри, които се базират на площите, определени предишната година и предоставя графични документи, които определят местоположението на тези площи, а в случай на необходимост, уточняват местоположението на маслиновите дръвчета.

[…]“.

6 Член 23, параграфи 1 и 2 от посочения регламент е озаглавен „Проверка на условията за допустимост [на подпомагането]“ и предвижда:

„1. Държавите членки провеждат административни проверки по молбите за помощи, включително проверка на допустимите площи и съответстващите им права за получаване на плащания.

2. Административните проверки се допълват от система за контрол на място на допустимостта на правото на помощ. […]“.

7 Член 25 от този регламент е озаглавен „Контрол на кръстосаното спазване“, а параграф 1 от тази разпоредба предвижда следното:

„Държавите членки извършват проверки на място, за да проверят дали земеделският производител спазва задълженията си, предвидени в глава 1“.

8 Член 33 от Регламент № 1782/2003 е озаглавен „Допустимост на помощта“, съдържа се в глава 1 от дял III и предвижда следното в параграф 1:

„Земеделските производители имат достъп до схемата за единно плащане при условие че:

а) са получили плащане през референтния период, посочен в член 38, по линията на поне една от схемите за подпомагане, изброени в приложение VI […],

б) са получили стопанството или част от стопанството по силата на наследяване или предварително наследяване от земеделски производител, който е отговарял на условията, посочени в буква а) или

в) са получили право на плащане от националния резерв или по силата на прехвърляне“.

9 Член 34 от посочения регламент е озаглавен „Молба“, а в параграф 3 от този член се предвижда:

„Освен в случаите на непреодолима сила и при извънредни обстоятелства, по смисъла на член 40, параграф 4 не се дават права на плащания на земеделските производители, посочени в член 33, параграф 1, букви а) и б), и на тези, които получават права за плащания от националния резерв, ако те не са подали молба по схемата на единно плащане в срок до 15 май през първата година от прилагането на схемата на единно плащане.

[…]“.

10 Съгласно член 44 от същия регламент, който е озаглавен „Използване на правата за получаване на плащания“:

„1. Всички права на плащане, свързани с хектари, дават право на плащане на сумата, определена съгласно правото на плащане.

2. „Хектар, даващ право на помощ“ означава всякакъв вид селскостопанска площ в стопанството освен площите, засадени с гори или използвани за неселскостопански дейности.

3. Земеделският производител декларира парцелите, които съответстват на хектарите, свързани с права на помощи. Освен в случаите на непреодолима сила или извънредни обстоятелства, тези парцели са на разположение на земеделския производител от датата, определена от държавата членка, която е не по-късна от датата, определена в тази държава членка за изменение на заявленията за помощ.

[…]“.

11 Член 54 от същия регламент е озаглавен „Използване на правата [за] земи под угар“ и предвижда:

„1. Всички права за земи под угар, свързани с хектари с право на помощ за земи под угар, дават право на получаване на сумата, определена в правата за земи под угар.

2. По изключение от член 44, параграф 2, „хектар, даващ право на помощи при земи под угар“ означава всякакъв вид селскостопанска площ на стопанството, която е заета от обработваема земя, с изключение на площите, които към момента, посочен в молбите за помощи на базата на площи за 2003 г., са били заети с трайни насаждения, гори или са били използвани за неселскостопански дейности, или са били постоянни пасища. […]

Въпреки това следните площи могат да се считат за земи под угар в резултат на заявление, което трябва да е било направено след 28 юни 1995г.:

[…]

– залесени площи в приложение към член 31 от Регламент [№ 1257/1999].

[…]“.

Регламент (ЕС) № 1306/2013

12 Член 58, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 549):

„Държавите членки създават ефективни системи за управление и контрол, за да гарантират спазването на законодателството, уреждащо схемите за подпомагане на Съюза, целящи да се сведе до минимум рискът от нанасяне на финансови вреди на Съюза“.

13 Съгласно член 59, параграф 1 от посочения регламент:

„Освен ако не е предвидено друго, системата, установена от държавите членки съгласно член 58, параграф 2, включва системни административни проверки на всички заявления за подпомагане и искания за плащане. Тази система се допълва от проверки на място“.

14 Съгласно член 63, параграф 1 от посочения регламент:

„Ако се установи, че даден бенефициер не изпълнява критериите за допустимост, ангажиментите или други задължения, свързани с условията за предоставяне на помощта или подкрепата, предвидена в секторното законодателство в областта на селското стопанство, помощта не се изплаща или се оттегля изцяло или частично и, когато е приложимо, съответните права на плащане съгласно член 21 от Регламент [№ 1307/2013] не се предоставят или се отменят“.

Регламент № 1307/2013

15 Съображение 2 от Регламент № 1307/2013 гласи:

„Една от основните цели и едно от ключовите изисквания на реформата на ОСП е намаляването на административната тежест. Това следва да бъде взето категорично предвид при изготвянето на съответните разпоредби относно схемата за директно подпомагане“.

16 Член 24 от Регламент № 1307/2013 е озаглавен „Първоначално разпределяне на правата на плащане“, а параграфи 1 и 2 от него гласят:

„1. Правата на плащане се разпределят на земеделски стопани, които имат право да им се отпуснат директни плащания в съответствие с член 9 от настоящия регламент, при условие че:

а) земеделските стопани кандидатстват за разпределение на права на плащане по схемата за основно плащане до последната дата за подаване на заявления през 2015 г., която се определя в съответствие с член 78, първа алинея, буква б) от Регламент [№ 1306/2013], освен в случай на непреодолима сила или извънредни обстоятелства; и

[…]

2. Освен в случаите на непреодолима сила или извънредни обстоятелства броят на правата на плащане, разпределени за отделните земеделски стопани през 2015 г., е равен на броя на отговарящите на условията за подпомагане хектари, които земеделският стопанин декларира в заявлението си за подпомагане в съответствие с член72, параграф 1, първа алинея, буква а) от

Регламент [№ 1306/2013] за 2015 г. и с които той разполага към дата, определена от държавата членка. Тази дата е не по-късна от определената в тази държава членка дата за изменение на такова заявление за подпомагане“.

17 Член 32 от Регламент № 1307/2013 е озаглавен „Активиране на правата на плащане“ и в параграфи 1 и 2 предвижда:

„1. По схемата за основно плащане на земеделските стопани се отпуска подпомагане — посредством декларация в съответствие с член 33, параграф 1 — след активиране на право на плащане на хектар, отговарящ на условията за подпомагане, в държавата членка, в която е било разпределено правото на плащане. Активираните права на плащане дават право на изплащане на сумите, определени в тях. […]

2. За целите на настоящия дял „хектар, отговарящ на условията за подпомагане“ означава:

[…]

б) всяка площ, която през 2008 г. е дала право на плащане по схемата за единно плащане или по схемата за единно плащане на площ, предвидени съответно в дял III и дял IVa от Регламент [№ 1782/2003], и която:

[…]

ii) за времетраенето на съответното задължение на земеделския стопанин е залесена съгласно член 31 от Регламент [№ 1257/1999]“.

Делегиран регламент (ЕС) № 639/2014

18 Съгласно съображение 16 от Делегиран регламент (ЕС) № 639/2014 на Комисията от 11 март 2014 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1307/2013 и за изменение на приложение X към същия регламент (ОВ L 181, 2014 г., стр. 1):

„В съответствие със съдебната практика на Съда […] [установена с решение от 14 октомври 2010 г., Landkreis Bad Dürkheim (C-61/09, EU:C:2010:606, т. 50 и сл.),] права на плащане следва да се разпределят на лицето, което упражнява правомощията за вземане на решения, получава ползите и поема финансовите рискове по отношение на селскостопанската дейност върху земята, за която се искат права на плащане. Целесъобразно е да се поясни, че този принцип се прилага по-специално когато отговарящ на условията за подпомагане хектар е предмет на заявление за разпределяне на права на плащане от повече от един земеделски стопанин“.

19 Член 15 от този делегиран регламент е озаглавен „Определяне на хектарите, отговарящи на условията за подпомагане по смисъла на член 24, параграф 2 и член 39, параграф 2 от Регламент [№ 1307/2013], а параграф 2 от него предвижда следното:

„Когато отговарящ на условията за подпомагане хектар, посочен в параграф 1, е предмет на заявление за разпределяне на права на плащане от двама или повече кандидати, решението на кого да се разпределят правата на плащане се основава върху критерия кой разполага с правомощия за вземане на решения по отношение на селскостопанските дейности, упражнявани върху въпросния хектар, кой получава ползите и кой поема финансовите рискове, свързани с тези дейности“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

20 През 2006 г. Amt für Landwirtschaft und Forsten (Служба за селско стопанство и гори, Германия) отпуска на WQ директни плащания съгласно дял III от Регламент № 1782/2003. За активиране на правата на плащане обаче тази служба не взема предвид залесените площи на заинтересованото лице, тъй като ги приема за земи под угар.

21 С подадените впоследствие заявления на основание на Регламент № 1782/2003, и по-специално с подаденото за 2008 г. заявление, WQ повече не декларира тези залесени площи, тъй като според собствените му твърдения държавните органи му съобщават през 2007 г., че залесените площи не отговарят на изискванията за разглежданото подпомагане.

22 На 6 май 2014 г. WQ придобива два поземлени имота, находящи се в Гренинген (Германия). В договора за покупко-продажба се предвижда, че тези поземлени имоти не са отдадени под аренда. На 19 декември 2014 г. правото на собственост върху посочените поземлени имоти е вписано в имотния регистър по партидата на WQ.

23 На 8 май 2015 г. WQ подава заявление за подпомагане за 2015 г. Направеното искане обхваща по-специално парцелите, разположени в Гренинген, както и част от парцел, отразен в кадастралния план на Бернау (Германия). WQ посочва като вид на ползване „обработваема земя, която е оставена незасадена“.

24 Що се отнася до парцелите в Гренинген, на 10 юли 2015 г. е установено, че разглежданите земи се експлоатират от трето лице. Това трето лице подава и заявление за подпомагане за 2015 г., което е отхвърлено. Решението за отхвърляне не е оспорено. Що се отнася до парцела, отразен в кадастралния план на Бернау, по отношение на част от който също е подадено заявление за подпомагане от трето лице, свързаните с този парцел права на плащане са разпределени на това трето лице.

25 С решение на Landesamt für ländliche Entwicklung, Landwirtschaft und Flurneuordnung (Провинциална служба за развитие на селските райони, селското стопанство и комасацията, Германия) от 17 декември 2015 г. провинция Берлин разпределя на WQ права на плащане за 2015 г. съгласно предвидената в член 24 от Регламент № 1307/2013 схема за основно плащане. Тази служба обаче отказва да разпредели такива права по отношение на намиращите се в землищата на Гренинген и Бернау поземлени имоти, за които са подаден повторни заявления и които са експлоатирани от трети лица, както и по отношение на декларираните като земи под угар залесени площи.

26 WQ обжалва това решение по административен ред и иска да му бъдат разпределени допълнителни права на плащане. Според него неправомерно не му било разпределено право на плащане за парцелите, намиращи се в Гренинген и в Бернау, както и за залесените площи, на които е собственик.

27 С решение на Провинциална служба за развитие на селските райони, селското стопанство и комасацията от 15 септември 2016 г. провинция Берлин отхвърля подадената по административен ред жалба, с мотива че е неоснователна, като посочва, че земеделските земи, съставляващи парцелите в Гренинген и в Бернау, се експлоатират от трето лице, което също поискало да му бъдат разпределени права на плащане. Тази служба приема, че следователно WQ фактически не „разполага“ с тези парцели по смисъла на член 24, параграф 2 от Регламент № 1307/2013. За да се приеме, че WQ „разполага“ с посочените парцели по смисъла на тази разпоредба, той трябвало да ги използва ефективно. Що се отнася до залесените площи, провинция Берлин констатира, че заинтересованото лице не е подало заявление за 2008 г. съгласно изискванията на правната уредба.

28 На 11 октомври 2016 г. WQ обжалва това решение пред Verwaltungsgericht Berlin (Административен съд Берлин, Германия). В подадената жалба по съдебен ред WQ изтъква, че що се отнася до земеделските парцели, намиращи се в Гренинген и в Бернау, трети лица неправомерно експлоатирали тези парцели и следователно WQ не „разполага[л]“ с тях по смисъла на член 24, параграф 2 от Регламент № 1307/2013. Що се отнася до залесените площи, той посочва, че член 32, параграф 2, буква б), подточка ii) от Регламент № 1307/2013 изисква само площите да отговарят на условията за подпомагане, като в това отношение е без значение обстоятелството дали е подавано заявление, или е получавано подпомагане в миналото.

29 Verwaltungsgericht Berlin (Административен съд Берлин) приема, от една страна, че на основание член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз никой не може да бъде лишен от правото на собственост върху свое имущество само поради факта че трето лице се позовава неоснователно на правомощия върху това имущество. Този съд има по-специално съмнения дали може да се приеме, че собственикът не разполага със земеделските земи, когато те са експлоатирани от трето лице, без да разполага с правно основание, което разрешава съответното ползване. Запитващата юрисдикция посочва в допълнение, че положението би могло да е различно, в случай че правото на ползване, на което се позовава третото лице, е валидно.

30 В това отношение този съд приема, от друга страна, че за да може да се приеме, че дадена площ отговаря на условията за подпомагане по член 32, параграф 2, буква б) от Регламент № 1307/2013, е необходимо да бъде подадено своевременно заявление по Регламент № 1782/2003. В това отношение запитващата юрисдикция иска да установи дали е достатъчно, както твърди жалбоподателят, да е прието, че площта е отговаряла на условията за подпомагане през 2007 г., независимо от обстоятелството дали изобщо е било подавано заявление.

31 При тези условия Verwaltungsgericht Berlin (Административен съд Берлин) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Следва ли да се счита, че собственикът разполага с отговарящи на условията за подпомагане хектари по смисъла на член 24, параграф 2, първо изречение от Регламент № 1307/2013, при положение че никое трето лице няма право да ползва този поземлен имот, и по-специално няма предоставено от собственика право на ползване, или когато трето лице фактически използва разглеждания поземлен имот за селскостопански цели, без да има право на ползване, следва да се приеме, че то разполага с тези хектари, отговарящи на условията за подпомагане, или пък в този случай следва да се смята, че никой не разполага с тези площи?

2) Следва ли изразът „всяка площ, която през 2008 г. е дала право на плащане по схемата за единно плащане или по схемата за единно плащане на площ, предвидени съответно в дял III и дял IVa от Регламент [№ 1782/2003]“ съгласно член 32, параграф 2, буква б) от Регламент № 1307/2013 да се тълкува в смисъл, че за да бъде придобито право на плащане по схемата за единно плащане или по схемата за единно плащане на площ, през 2008 г. площите трябва да са отговаряли на условията, изисквани съгласно дял III, съответно дял IVa от Регламент [№ 1782/2003]?

3) При отрицателен отговор на втория въпрос, следва ли изразът „всяка площ, която през 2008 г. е дала право на плащане по схемата за единно плащане или по схемата за единно плащане на площ, предвидени съответно в дял III и дял IVa от Регламент [№ 1782/2003]“ съгласно член 32, параграф 2, буква б) от Регламент № 1307/2013 да се тълкува в смисъл, че за да може дадена залесена площ по член 31 от Регламент [№ 1257/1999] да бъде квалифицирана като хектар, отговарящ на условията за подпомагане по смисъла на член 32,

параграф 2, буква б), подточка ii) от Регламент [№ 1307/2013], е необходимо за площта да е ползвано право на плащане за земя под угар или друго право на плащане по смисъла на член 44, параграф 1 или на член 54, параграф 1 от Регламент [№ 1782/2003]?

4) При отрицателен отговор на третия въпрос, следва ли изразът „всяка площ, която през 2008 г. е дала право на плащане по схемата за единно плащане или по схемата за единно плащане на площ, предвидени съответно в дял III и дял IVa от Регламент [№ 1782/2003]“ съгласно член 32, параграф 2, буква б) от Регламент № 1307/2013 да се тълкува в смисъл, че за да може залесена площ по член 31 от Регламент [№ 1257/1999] да бъде квалифицирана като хектар, отговарящ на условията за подпомагане, по смисъла на член 32, параграф 2, буква б), подточка ii) от Регламент [№ 1307/2013], е необходимо земеделският стопанин да е подал през 2008 г. заявление по член 22, параграф 1 или по член 34, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 и през същата година да са били изпълнени всички други изисквания за директно плащане съгласно дял III или дял IVa?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

32 С първия въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали, когато заявления за подпомагане са подадени едновременно от собственика на земеделски площи и от трето лице, което фактически ползва тези площи за селскостопански цели, без каквото и да било право да ги ползва, следва да се счита, че собственикът или третото лице „разполага“ със съответстващите на посочените площи хектари, отговарящи на условията за подпомагане по смисъла на член 24, параграф 2, първо изречение от Регламент № 1307/2013, или пък че нито един от двамата заявители не разполага с тези площи.

33 В това отношение съгласно член 24, параграф 2, първо изречение от Регламент № 1307/2013, освен в случаите на непреодолима сила или извънредни обстоятелства, броят на правата на плащане, разпределени за отделните земеделски стопани през 2015 г., е равен на броя на отговарящите на условията за подпомагане хектари, които земеделският стопанин декларира в подаденото заявление за подпомагане за 2015 г. и с които той разполага към дата, определена от държавата членка.

34 След като бъде установено, че понятието „разполага“ не е дефинирано в тази разпоредба, следва да се отбележи, че нито член 24 от Регламент № 1307/2013, нито която и да било друга разпоредба от правната уредба на Съюза изисква в подкрепа на заявление за разпределяне на права на плащане да се представя акт за собственост или каквото и да е доказателство за право на ползване, за да се установи, че заявителят разполага с декларираните хектари, отговарящи на условията за подпомагане.

35 В това отношение Съдът постановява, че държавите членки разполагат със свобода на преценката относно доказателствата и доказателствените документи, които следва да се изискат от заявител на помощите, що се отнася до площите, предмет на неговото заявление. Въпреки това, когато държавите членки упражняват своята свобода на преценката относно доказателствата, които следва да се представят в подкрепа на заявление за помощи, по-специално що се отнася до възможността на тези държави да задължат заявилия предоставянето на помощи да представи правно валиден документ, обосноваващ неговото право да използва площите, предмет на неговото заявление, трябва да се спазват преследваните от съответната правна уредба на Съюза цели и общите принципи на право на ЕС, и по-специално принципът на пропорционалност (решение от 24 юни 2010 г., Pontini и др., C-375/08, EU:C:2010:365, т. 82 и 86).

36 Ето защо държавите членки имат право да презумират, че земеделският стопанин „разполага“ по смисъла на тази разпоредба с хектарите, отговарящи на условията за подпомагане, посочени в подаденото заявление за разпределяне на права на плащане.

37 Подобен подход съответства на едно от ключовите изисквания на реформата на ОСП, въведена с Регламент № 1307/2013, която е описана в съображение 2 от този регламент и има за цел да намали административната тежест.

38 Същевременно, както отбелязва нидерландското правителство в представеното становище, свободата на преценка на държавите членки по отношение на доказателствата, които трябва да се представят в подкрепа на заявленията за разпределяне на права на плащане, се компенсира с въвеждания от държавите членки механизъм за системни административни проверки на всички заявления за подпомагане и искания за плащане в съответствие с член 58, параграф 2 от Регламент № 1306/2013 във връзка с член 59, параграф 1 от този регламент с цел да се разкриват злоупотребите. Освен това съгласно член 63, параграф 3 от този регламент, когато при отпускане на помощ се извърши недължимо плащане, сумата на недължимо платената помощ трябва да бъде възстановена.

39 Ето защо, макар държавите членки да имат право да презумират, че земеделският стопанин, подал заявлението, разполага с хектарите, отговарящи на условията за подпомагане, посочени в заявлението за разпределяне на права на плащане, те са длъжни да въведат извършването на системни проверки на заявленията за разпределяне на права на плащане и на съответните искания за плащане, за да предотвратят и при необходимост да коригират допуснатите нередности, както и да възстановят недължимо платените суми.

40 Когато са подадени две или повече заявления за разпределяне на конкуриращи се права на плащане, какъвто е случаят в главното дело, все пак се поставя под въпрос презумпцията, че земеделският стопанин разполага с хектарите, отговарящи на условията за подпомагане, както са посочени в заявлението за разпределяне на права на плащане.

41 В тази хипотеза компетентните органи на държавите членки са длъжни да проверят кой от двамата заявители разполага с хектарите, отговарящи на условията за подпомагане.

42 Вярно е, че съгласно член 15, параграф 2 от Делегиран регламент № 639/2014, когато отговарящ на условията за подпомагане хектар е посочен в заявление за разпределяне на права на плащане от двама или повече заявители, решението на кого да се разпределят правата на плащане се основава върху критерия кой разполага с правомощия за вземане на решения по отношение на селскостопанските дейности, упражнявани върху въпросния хектар, кой получава ползите и кой поема финансовите рискове, свързани с тези дейности.

43 Все пак следва да се отбележи, че както е отразено в съображение 16 от този делегиран регламент, тези критерии са изведени от точка 50 и сл. от решение от 14 октомври 2010 г., Landkreis Bad Dürkheim (C-61/09, EU:C:2010:606). Това решение обаче е постановено в рамките на фактическо положение, характеризиращо се с наличието на правоотношения между различните лица, които биха могли да претендират, че разполагат със съответните земи.

44 Въпреки това от акта за преюдициално запитване следва, че положението в основата на първия поставен въпрос е различно в сравнение с положението, по което е постановено решение от 14 октомври 2010 г., Landkreis Bad Dürkheim (C-61/09, EU:C:2010:606). В конкретния случай според запитващата юрисдикция третите лица не се позовават на никакво правно основание върху съответните земеделски площи. Поради това се налага изводът, че при подобни обстоятелства не следва да се прилагат критериите, установени в член 15, параграф 2 от Делегиран регламент № 639/2014.

45 С оглед на всички изложени съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 24, параграф 2, първо изречение от Регламент № 1307/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че когато заявления за подпомагане са подадени едновременно от собственика на земеделските площи и от трето лице, което фактически използва тези площи за селскостопански цели без никакво правно основание, единствено собственикът на посочените площи „разполага“ по смисъла на тази разпоредба със съответстващите на тези площи хектари, отговарящи на условията за подпомагане.

По втория, третия и четвъртия въпрос

46 С въпроси от втори до четвърти, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали изразът „всяка площ, която през 2008 г. е дала право на плащане по схемата за единно плащане или по схемата за единно плащане на площ, предвидени съответно в дял III и дял IVa от Регламент [№ 1782/2003]“ съгласно член 32, параграф 2, буква б) от Регламент № 1307/2013, изисква само разглежданата залесена площ да отговаря формално на условията, предвидени в дялове III и IVa от Регламент № 1782/2003, или дали би следвало да се използва също така право на плащане за земя под угар или друго право на плащане за тази площ по смисъла на член 44, параграф 1 или на член 54, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 и/или дали през 2008 г. би следвало да бъде подадено заявление на основание член 22, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 и дали през тази година би следвало да бъдат изпълнени останалите изисквания за ползване на директно плащане па основание дялове III или IVa.

47 Най-напред следва да се припомни, че въпроси от втори до четвърти се вписват в контекста на заявление за първоначално разпределяне на права на плащане за залесена площ, подадено на основание член 24, параграф 2 от Регламент № 1307/2013. Тази разпоредба предвижда, че броят на правата на плащане, разпределени за отделните земеделски стопани през 2015 г., е равен на броя на отговарящите на условията за подпомагане хектари, които земеделският стопанин е декларирал в заявлението си за подпомагане за 2015 г.

48 Понятието за хектар, отговарящ на условията за подпомагане, е определено по-специално в член 32, параграф 2, буква б), подточка ii) от Регламент № 1307/2013, който предвижда, че всяка площ, залесена в съответствие с правото на Съюза или в съответствие с национална схема, която през 2008 г. е дала право на плащане по схемата за единно плащане или по схемата за единно плащане на площ, продължава да отговаря на условията за подпомагане, при условие че се запази задължението за залесяване.

49 В това отношение следва да се постави въпросът дали съдържащият се в тази разпоредба израз „през 2008 г. е дала право на плащане“ трябва да се тълкува в смисъл, че означава, че плащанията „са извършени“ или че „е възникнало право“ за такива плащания.

50 Като се има предвид, че при сравнителен анализ на текста на посочената разпоредба на различните езици не може да се разреши този тълкувателен въпрос, следва да се разгледат разпоредбите, които са в сила към момента на настъпване на фактите по главното дело, и по-специално разпоредбите на Регламент № 1782/2003, с който към тази дата се прилага схемата на единно плащане и схемата на единно плащане на площ.

51 Най-напред следва да се отбележи, че съгласно член 33 от Регламент № 1782/2003 само земеделските стопани, определени в член 2 от този регламент, имат достъп до схемата на единно плащане.

52 По-нататък, съгласно член 34, параграф 3 от Регламент № 1782/2003 във връзка с член 57 от този регламент земеделските стопани, посочени в член 33, параграф 1, буква а) от този регламент, трябва да подадат заявление за участие в схемата на единно плащане в срок до 15 май през първата година от прилагането на тази схема, тъй като при неизпълнение на това изискване не им се разпределят нито права на плащане, нито права за земи под угар.

53 Следователно, за да бъдат разпределени права на плащане или права за земи под угар по схемата на единно плащане или по установената с Регламент № 1782/2003 схема за единно плащане на площ, е необходимо да е подадено заявление за участие в една от тези схеми от лице, което има качеството на земеделски стопанин. Поради това следва да се заключи, че когато земеделски стопанин не е подал заявление за участие в някоя от посочените схеми, наличието на земеделска площ само по себе си не може да представлява основание, обуславящо наличието на права на плащане или на права за земи под угар.

54 Накрая, обстоятелството, че за дадена площ са разпределени права на плащане или права за земи под угар не означава, че за тази площ са налице права на плащания. В действителност съгласно член 44, параграф 1 и член 54, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 тези права на плащане трябва първо да бъдат използвани, за да се обоснове наличието на право на плащане на сумата, определена със съответното право на плащане или право за земи под угар.

55 Що се отнася по-конкретно до правата за земи под угар, свързани с плащанията за залесени площи, предвид обстоятелството, че в членове 53—56 от Регламент № 1782/2003 за тези права са предвидени някои дерогиращи правила, следва да се припомни, че съгласно член 54, параграф 2, втора алинея, второ тире от Регламент № 1782/2003, когато заявлението е подадено след 28 юни 1995 г., съгласно член 31 от Регламент № 1257/1999 залесените площи се считат за земи под угар.

56 Следва да се отбележи, че нито член 44, нито член 54 от Регламент № 1782/2003 пояснява понятието „използване“ на право на плащане или на право за земи под угар. В параграф 1 от тези два члена се предвижда единствено че правата на плащане или правата за земи под угар, свързани с хектари, отговарящи на условията за подпомагане, „дават право“, т.е. в конкретния случай предоставят право на плащане на нормативно определената сума.

57 За да се използват правата на плащане или правата за земи под угар, отнасящи се до хектари, отговарящи на условията за подпомагане, съгласно член 44, параграф 3 от Регламент № 1782/2003 във връзка с член 57 от същия регламент парцелите, съответстващи на площта, отговаряща на условията за подпомагане, следва да бъдат декларирани като площи, свързани с права на плащане или с права за земи под угар. Тези обстоятелства се декларират със заявление за директни плащания, подадено на основание член 22 от този регламент.

58 Освен че съгласно член 22, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 към заявлението за подпомагане следва да се приложи информация за съответните обстоятелства, тази разпоредба пояснява, че земеделският стопанин трябва всяка година да подава заявление за директни плащания. Съгласно член 23 от този регламент във връзка с това заявление се провежда административна проверка за допустимост, а в някои случаи и проверка на място съгласно член 25 от посочения регламент.

59 В този контекст следва да се припомни, че Съдът подчертава значението на подаването на ежегодно заявление за плащания, по-специално с оглед на провеждането на ефикасна проверка на спазването на изискванията за предоставяне на помощите (вж. в този смисъл решение от 7 февруари 2013 г., Pusts, C-454/11, EU:C:2013:64, т. 33).

60 Ето защо, за да може да се приеме, че дадена площ, независимо дали е залесена или не, „през 2008 г. е дала право на плащания по схемата за единно плащане“, е необходимо заявлението за подпомагане по директни плащания да е подадено във връзка с тази площ през 2008 г. в съответствие с член 22 от Регламент № 1782/2003, което така отговаря на използването на правата на плащане и на правата за земи под угар по членове 44 и 54 от този регламент. По това заявление би следвало да бъде проведена административна проверка за допустимост съгласно член 23 от посочения регламент и при необходимост на проверка на място съгласно член 25 от същия регламент.

61 С оглед на всички изложени съображения на въпроси от втори до четвърти следва да се отговори, че член 32, параграф 2, буква б), подточка ii) от Регламент № 1307/2013, и по-специално изразът „всяка площ, която през 2008 г. е дала право на плащане по схемата за единно плащане или по схемата за единно плащане на площ, предвидени съответно в дял III и дял IVa от Регламент [№ 1782/2003]“, трябва да се тълкува в смисъл, че когато съгласно тази разпоредба е подадено искане за активиране на права за земи под угар по отношение на залесена площ, за нея трябва бъде подадено заявление за подпомагане през 2008 г. съгласно член 22 от Регламент № 1782/2003, а впоследствие следва да бъде проведена административна проверка на основание член 23 от този регламент и при необходимост да бъде проведена и проверка на място на основание член 25 от посочения регламент. Освен това трябва да са изпълнени всички останали изисквания за директно плащане съгласно дялове III и IVa от същия регламент.

По съдебните разноски

62 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (шести състав) реши:

1) **Член 24, параграф 2, първо изречение от Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че когато заявления за подпомагане са подадени едновременно от собственика на земеделските площи и от трето лице, което фактически използва тези площи за селскостопански цели без никакво правно основание, единствено собственикът на посочените площи „разполага“ по смисъла на тази разпоредба със съответстващите на тези площи хектари, отговарящи на условията за подпомагане.**

2) **Член 32, параграф 2, буква б), подточка ii) от Регламент № 1307/2013, и по-специално изразът „всяка площ, която през 2008 г. е дала право на плащане по схемата за единно плащане или по схемата за единно плащане на площ, предвидени съответно в дял III и дял IVa от Регламент [(ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001, изменен с Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета от 29 април 2008 година]“, трябва да се тълкува в**

смисъл, че когато съгласно тази разпоредба е подадено искане за активиране на права за земи под угар по отношение на залесена площ, за нея трябва бъде подадено заявление за подпомагане през 2008 г. съгласно член 22 от Регламент № 1782/2003, изменен с Регламент № 479/2008, а впоследствие следва да бъде проведена административна проверка на основание член 23 от този регламент и при необходимост да бъде проведена и проверка на място на основание член 25 от посочения регламент. Освен това трябва да са изпълнени всички останали изисквания за директно плащане съгласно дялове III и IVa от същия регламент.

Подписи